

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 183/2020-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. augusta 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského a sudcov Ivana Fiačana a Petra Straku (sudca spravodajca) prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], správcu úpadcu [REDACTED] ■ [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátskou kanceláriou [REDACTED] v mene ktorej koná advokát a konateľ [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cbi 7/2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED], správcu úpadcu [REDACTED] ■ [REDACTED], na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cbi 7/2013 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Žilina prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cbi 7/2013 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ], správcovi úpadcu [REDAKOVANÉ] ■ [REDAKOVANÉ], priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Žilina je povinný nahradiť [REDAKOVANÉ], správcovi úpadcu [REDAKOVANÉ] ■ [REDAKOVANÉ], trovy konania v sume 375,24 € (slovom tristosedemdesiatpäť eur a dvadsaťštyri centov) na účet jeho právneho zástupcu advokátskej kancelárie [REDAKOVANÉ], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I. Vymedzenie napadnutého konania okresného súdu a argumentácia sťažovateľa

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 183/2020-9 z 12. mája 2020 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], správcovi úpadcu [REDAKOVANÉ] ■ [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cbi 7/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie okresného súdu“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti podanej na ústavnom súde 12. novembra 2019 a jej príloh je zrejmé, že „... 29.07.2013 bol Okresnému súdu... doručený návrh Sťažovateľa na určenie neúčinnosti právneho úkonu úpadcu - [REDACTED] [REDACTED] proti žalovanému: [REDACTED]... a konanie je vedené pod sp. zn. 38Cbi/7/2013.

V predmetnej právnej veci do dnešného dňa (v časovom horizonte viac ako 6 rokov od podania žaloby) nebolo vytyčené pojednávanie, ani nebolo na Okresnom súde Žilina rozhodnuté v merite veci...“.

3. Sťažovateľ na základe uvedených skutočností navrhol, aby ústavný súd vydal nález s týmto znením: „... Okresný súd Žilina v konaní so sp. zn. 38Cbi/7/2013 porušil právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktoré je zaručené v čl. 48, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, porušil právo sťažovateľa na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote, ktoré je zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Okresnému súdu Žilina prikázal, aby vo veci so sp. zn. 38Cbi/7/2013 konal bez zbytočných prieťahov.“ Sťažovateľ ďalej navrhol, „aby Ústavný súd Slovenskej republiky priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, a to čiastku 10.000,- EUR, ktorú mu je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a Okresnému súdu Žilina sa ďalej ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľa na účet jeho právneho zástupcu [REDACTED] do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia“.

II. Vyjadrenie odporcu a replika sťažovateľa

4. Okresný súd vo vyjadrení (sp. zn. 1 SprS 216/2020 z 2. júna 2020; ďalej aj „vyjadrenie okresného súdu“) potvrdil, že v napadnutom konaní nebolo dosiaľ nariadené pojednávanie, avšak poznamenal, že okresný súd v predmetnej veci priebežne koná: „Vo veci súd rozhodoval o množstve procesných návrhov, medzi inými napr. o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o návrhu na pristúpenie vedľajšieho účastníka do konania. Žalobca bol zo strany súdu vyzývaný na odstránenie väd podanej žaloby a v súvislosti so žiadosťou žalobcu o predĺženie lehoty na odstránenie väd žaloby súd žiadosti žalobcu svojim rozhodnutím zo dna 15.07.2014 vyhovel.

Dĺžku predmetného konania do značnej miery ovplyvnil proces rozhodovania o navrhovaných predbežných opatreniach, pričom dĺžka konania zásadne zodpovedá počtu doručených návrhov v priebehu konania a potrebe o nich rozhodnúť pred rozhodnutím vo veci samej.“

Zo strany zákonného sudcu je v stanovisku k ústavnej sťažnosti osobitne zdôraznené „vedené odvolacie a následne dovolacie konanie k otázke prípustnosti vedľajšieho účasťníctva a rozhodovanie o návrhoch na nariadenie predbežného opatrenia a podané odvolania voči rozhodnutiam súdu o nich. Podľa stanoviska zákonného sudcu k dĺžke konania aktuálne prispela aj skutočnosť, že po doplnení žaloby na výzvu súdu má žaloba opätovné vady, a preto sa nemohlo pristúpiť k skorému vytýčeniu termínu pojednávania vo veci, ale súd musel žalobcu výzvou zo dňa 11.05.2020 opätovne vyzvať na odstránenie väd doručených podaní...“.

Okresný súd je toho názoru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov nebolo porušené postupom súdu a pokiaľ by napriek už uvedenému ústavný súd vzhľadom v postupe súdu nedôvodné prietahy, navrhol, „aby súd pri rozhodovaní o poskytnutí primeraného zadosťučinenia zohľadnil aj podiel sťažovateľa na priebehu súdneho konania a teda v prípade, a aby obmedzil svoje rozhodnutie na deklarovanie tohto porušenie, keďže príkaz súdu konať bez prietáhov a priznanie náhrady trov konania vníma ako dostatočné zadosťučinenie pre sťažovateľa...“. Predseda súdu sa takisto vyjadril, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania.

5. Právny zástupca sťažovateľa sa k vyjadreniu predsedu okresného súdu nevyjadril.

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože s ohľadom na predmet konania od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III. Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva

7. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejedaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

9. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a obsahom práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03). Z tohto vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k označeným právam v zásade identické.

10. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (v primeranej lehote) v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 10/98, I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, I. ÚS 89/02, I. ÚS 47/03, IV. ÚS 59/03, IV. ÚS 205/03). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov

(v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa jej práv (pozri napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, II. ÚS 22/96, II. ÚS 48/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 92/97 a I. ÚS 10/98). Prieťahy v konaní či nečinnosť orgánu verejnej moci sú ústavným súdom hodnotené ako iný zásah orgánu verejnej moci. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojich rozhodnutiach (rozsudok ESLP vo veci H. proti Francúzsku z 24. 10. 1989, rozsudok ESLP vo veci Katte Klitsche de la Grange proti Taliansku z 27. 10. 1994 a rozsudok ESLP vo veci Scordino proti Taliansku č. 1 z 29. 3. 2006) viackrát vyzdvihol dôležitosť správy súdnictva bez prieťahov, ktoré môžu ohroziť jeho účinnosť a dôveryhodnosť.

11. Podľa stabilizovanej judikatúry sa otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, skúma s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä z pohľadu troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04). Teda záver o tom, či dĺžka konania je ešte primeraná, možno formulovať vždy s ohľadom na faktory, ktorými bolo konanie bezprostredne ovplyvnené, pričom pri posudzovaní dôvodnosti tvrdenia o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako tak aj pri práve na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je nutné ku každej veci pristupovať individuálne a zvažovať, či s ohľadom na okolnosti prípadu ide o prieťahy neodôvodnené, t. j. či sú pričítateľné súdu. Toto právo totiž nie je dotknuté, ak sú prieťahy spôsobené výlučne konaním účastníka, prípadne ak ide o vec, keď dĺžka konania zodpovedá jej zložitosti. V takých prípadoch trvanie konania istú dobu spravidla nie je nedôvodné a potreba zásahu ústavného súdu nie je daná. V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa [Comingersoll S.A. (Veľká komora), Sürmeli proti Nemecku (Veľká komora), Záborský a Šmáriková proti Slovenskej republike, rovnako tak aj I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07)].

IV. Posúdenie vecí ústavným súdom

12. Zložitosť preskúmvanej veci môže závisieť od viacerých okolností, a to tak v rovine skutkovej ako i právnej. Môže ísť napríklad o vec, v ktorej vystupuje vyšší počet účastníkov (rozsudok ESLP vo veci H. proti Spojenému kráľovstvu z 8. 7. 1987) alebo v ktorej je potrebné zabezpečiť rôzne dôkazy [rozsudok ESLP vo veci Humen proti Poľsku (Veľká komora) z 15. 10. 1999]. Zložitosť prípadu môže taktiež súvisieť s prítomnosťou medzinárodného prvku (rozsudok ESLP vo veci Neumeister proti Rakúsku z 27. 6. 1968). Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že skutkovo a právne zložité je také konanie, ktoré si na posúdenie skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, vyžaduje ustanovenie znalca s osobitnými odbornými znalosťami, resp. spoluprácu znalca s inými odborníkmi – konzultantmi (IV. ÚS 28/05).

13. Spory o neúčinnosť právneho úkonu (odporovateľnosť), akým je aj napadnuté konanie, patria v aplikačnej praxi súdov spravidla medzi bežné spory a nepredstavujú zložitú rozhodovaciu agendu.

14. V rámci posúdenia druhého kritéria používaného pre hodnotenie prípadných zbytočných prietahov v súdnom konaní ústavný súd zistil, že na strane sťažovateľa sa vyskytli skutočnosti, ktoré mohli prispieť k prietahom v napadnutom konaní. Išlo o opakujúce sa vyskytnutie väd podaní, ktorých odstraňovanie malo dopad na dĺžku konania. K celkovej dĺžke konania výraznejšie prispeli málo efektívne návrhy na neodkladné opatrenia a rozhodovanie o nich vrátane inštančného postupu. Ústavný súd preto zohľadnil predmetné okolnosti v rámci komplexného posúdenia sťažnosti.

15. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, je samotný postup súdu.

16. Prehľad vo veci vykonaných úkonov podľa vyjadrenia predsedu okresného súdu:
„29. 07. 2013 podaná žaloba
18.09.2013 žalobca vyzvaný na predloženie rovnopisu žaloby s prílohami (č. l. 107)
04.03.2014 žalovaný vyzvaný na vyjadrenie k podanej žalobe (č. l. 109)...
... 02.06.2014 doručený návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia (č. l. 114)
02.06.2014 doručené vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe (č. l. 125)
26.6.2014 uznesenie – výzva žalobcu na odstránenie vád podanej žaloby (č. l. 131)
26.6.2014 uznesenie – zamietnutý návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia (č. l. 135)...
... 07.07.2014 doručený návrh na pristúpenie vedľajšieho účastníka do konania (č. l. 148)...
... 15.07.2014 uznesenie – predĺžená lehota na žalobcovi na odstránenie vád žaloby (č. l. 156)...
... 28.07.2014 doručené odstránenie vád podanej žaloby (č. l. 163)...
... 13.08.2014 spis predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie (č. l. 183)
14.08.2014 rozhodnutie odvolacieho súdu (č. l. 193)
15.08.2014 spis vrátený súdu prvej inštancie (č. l. 193)...
... 10.09.2014 žalovaný vyzvaný na vyjadrenie k doplneniam žaloby (č. l. 273)
10.09.2014 strany vyzvané na vyjadrenie k návrhu na pristúpenie vedľajšieho účastníka do konania (č. l. 274, 275)...
... 14.11.2014 výzva súdu adresovaná správcovi úpadcu (žalobcovi) v súvislosti s návrhom na vstup vedľajšieho účastníka do konania (č. l. 283)...
... 16.01.2015 uznesenie – prípustnosť vedľajšieho účastníctva (č. l. 289)
05.02.2015 doručené odvolanie žalovaného voči uzneseniu z č. l. 289...
... 23.03.2015 spis predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie (č. l. 299)
30.11.2015 rozhodnutie odvolacieho súdu (č. l. 303)
07.12.2015 opakovaný návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia (č. l. 310)
08.12.2015 návrh vedľajšieho účastníka na nariadenie predbežného opatrenia (č. l. 316)

18.12.2015 spis vrátený súdu prvej inštancie (č. l. 303)

05.01.2016 zamietnutý návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia (č. l. 343)

05.01.2016 zamietnutý návrh vedľajšieho účastníka na nariadenie predbežného opatrenia (č. l. 347)

20.01.2016 odvolanie žalobcu voči zamietnutiu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (č. l. 351)

03.02.2016 podané dovolanie voči rozhodnutiu odvolacieho súdu o neprípustnosti vedľajšieho účastníctva (č. l. 360)

11.02.2016 výzva stranám na vyjadrenie k podanému dovolaniu (č. l. 370)...

... 16.02.2016 rozhodnutie odvolacieho súdu (č. l. 384)

26.02.2016 vyjadrenie žalovaného k podanému dovolaniu (č. l. 388)...

... 14.04.2016 spis doručený dovolaciemu súdu (č. l. 374)

27.02.2017 spis dovolacím súdom vrátený bez rozhodnutia (č. l. 397)

03.03.2017 spis opätovne doručený dovolaciemu súdu (č. l. 399)

01.08.2017 zmena zákonného sudcu (č. l. 417)

26.02.2018 spis vrátený s rozhodnutím na súd prvého stupňa (č. l. 411)

08.03.2018 doručované rozhodnutie dovolacieho súdu (č. l. 419)

26.07.2018 doručené vyjadrenie žalobcu (č. l. 421)

01.04.2017 vyžiadaný živnostenský list vedľajšieho účastníka v súvislosti s rozhodovaním o trovách dovolacieho konania (č. l. 433)

10.06.2019 rozhodnutie o trovách dovolacieho konania (č. l. 433)

16.08.2019 výzva žalovaného na vyjadrenie k neskorším vyjadreniam žalobcu (č. l. 450)

12.09.2019 doručené vyjadrenie žalovaného (č. l. 454)

25.10.2019 uznesenie – výzva žalobcu na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného (č. l. 467)...

... 09.12.2019 spis predložený sudkyňi na vytýčenie termínu pojednávania (č. l. 488)...

... 10.05.2020 uznesenie – výzva žalobcovi na odstránenie väd podanej žaloby (č. l. 512).“

17. Ústavný súd z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a súdneho spisu zistil, že okresný súd, ktorý vo veci koná od 29. júla 2013, dosiaľ konanie právoplatne neukončil a ani nenariadil termín pojednávania. Predmetné konanie sa teda začalo pred približne siedmimi rokmi. Okresnému súdu sa nedá vytknúť procesná pasivita, o čom svedčí pomerne promptné vykonávanie úkonov. No skutočnosť, že súd v rámci konania v primeraných časových intervaloch uskutočňoval už spomenuté procesné úkony, je pre toto veľké časové rozpätie (približne 7 rokov) irelevantná. Ak nečinnosť súdu charakterizuje konanie ako celok, nemá význam hodnotiť sporadické úkony súdu (II. ÚS 200/05, I. ÚS 398/08, IV. ÚS 60/09, I. ÚS 76/09, I. ÚS 289/2010).

18. V kontexte okolností veci ústavný súd akcentuje, že otázka množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu (zmena zákonného sudcu 1. augusta 2017) nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie toho, či došlo k zbytočným prieťahom v konaní (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 55/02, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03, III. ÚS 399/2011). Nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní (I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06, rovnako tak aj Ústavný súd Českej republiky IV. ÚS 392/2005, IV. ÚS 358/1998).

V. Záver

19. Ústavný súd na základe vykonaného posúdenia (bod IV odôvodnenia) dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (prvý výrok).

20. Vzhľadom na skutočnosť, že konanie nie je právoplatne skončené, prikázal ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prieťahov (druhý výrok).

21. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

22. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (I. ÚS 15/02, III. ÚS 10/02, III. ÚS 17/02, I. ÚS 257/08, III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012).

23. Sťažovateľ uplatnil finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 eur. Vzhľadom na celkovú dĺžku konania (7 rokov), vychádzajúc zo svojej judikatúry (IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020), priznal ústavný súd v popísanej situácii sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 €. Ústavný súd zobral do úvahy vady v podaní sťažovateľa a nie celkom efektívny prístup pri uplatňovaní neodkladných opatrení, ktoré výrazne prispeli k celkovej dĺžke konaní, a vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovel (tretí a piaty výrok).

24. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

25. Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom, pozostávajúce z odmeny advokáta za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2020, a to prevzatia a prípravy zastupovania vrátane prvej porady a z písomného

podania sťažnosti ústavnému súdu. Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2020 1/6 z výpočtového základu zo sumy 1 062 €, čo predstavuje za jeden úkon právnej služby odmenu v sume 177 € a 10,62 € režijný paušál, v celkovej súhrnnej sume za jeden úkon 187,62 €. Z týchto dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto nálezu.

26. S poukazom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, sa pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumie jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. augusta 2020

Martin Vernarský
predseda senátu